

Sundhedsstyrelsen sygeliggør alle der ikke ønsker at amme

Sundhedsstyrelsen (SST) forsøger bevidst at stemple alle kvinder, der vælger amning fra, som sygelige. I "Håndbog for vellykket amning" kan man læse, at alle kvinder ønsker at amme, undtagen nogle få kvinder "der forbinder brysterne med noget negativt, og for dem kan amning vække svære følelser og ubehagelige erindringer. Det kan skyldes tidligere oplevelser, identitetsproblemer, seksuelle overgreb, vold m.m." Det er det eneste forklaringsmodel der bruges for kvinder der ikke ønsker at amme.

Problemet er bare, at denne påstand ikke er hverken veldokumenteret eller anerkendt blandt forskere. SST henviser da heller ikke til en eneste videnskabelig undersøgelse. Der skal nok være nogle kvinder der fravælger amningen på den baggrund, men det er stærkt betænkeligt at bruge det som forklaringsmodel når denne these tilmed kritiseres af videnskabsfolk. Det er minder lidt om "Erasmus Montanus" (L. Holberg): En sten kan ikke flyve, morlille kan ikke flyve, ergo er morlille en sten. Seksuelt misbrugte kvinde vil ikke amme, ergo er kvinder, der ikke ammer blevet seksuelt misbrugt.

SST forpasser heller ikke chancen for at antyder, at disse kvinder har sværere ved emotionel kontakt med barnet: Personale vejledes derfor om, at det er: "bedst at koncentrere sig om at få opbygget en positiv følelsesmæssig kontakt mellem mor og barn og opfordre til tæt kontakt og øjenkontakt i forbindelse med flaskegivning"[1]. Igen en slutning, der ikke kan udledes af videnskabelige undersøgelser, men som er utroligt stigmatiserende, og som kan lægge et effektivt pres på gravide og nybagte mødre, som ingen problemer vil have med at opbygge følelsesmæssig kontakt med deres barn. En tragikomisk detalje, der understreger absurditeten i anbefalingerne, er, at der lægges så stor vægt på øjenkontakt under flaskegivning. Øjenkontakt er nemlig stort set umulig under amning.

Videnskaben modsiger Sundhedsstyrelsen

Amerikanske forskere har faktisk undersøgt, hvilke personlighedstræk der karakteriserer mødre, der vælger at amme deres nyfødte[2]. Forskerne kritiserer de tidligere undersøgelser på området for at være for små (og dermed ikke repræsentative), og for at bruge psykologiske testværktøjer, der ikke er kvalitetssikrede. I modsætning til de tidligere undersøgelser (som Sundhedsstyrelsens har valgt som sandhedsvidne) anvender de amerikanske forskere en anerkendt metode i form af en psykologisk test og de beskriver flaskemødre og ammende mødre ud fra objektive kriterier. I undersøgelsen finder forskerne, at ammende mødre ældre, bedre uddannede og oftere gift eller samlevende end mødre, der vælger at give flaske. Flaskemødre er karakteriseret ved at være mere indadvendte, skeptiske og konservative sammenlignet med de ammende mødre, der får prædikatet udadvendte og interesserede i at prøve nye ting. Sidst, men ikke mindst konstaterer man, at beslutningen om, hvorvidt barnet skal ammes eller ej, i høj grad er barnefaderens.

Undersøgelsen siger intet - absolut intet - om, at kvinder, der ikke ønsker at amme, er karakteriseret ved at have været ofre for seksuelle overgreb eller vold, eller at de forbinder deres bryster med noget negativt.

Så når SST gerne vil fremstille nogle kvinders manglende lyst til at amme som sygelig, så er det altså ikke grebet ud af ny og anerkendt videnskab. Motivet kan vi kun gisne om...

[1] Håndbog i vellykket amning", 2006, kap. 6.1.6

[2] Wagner CL et al: The role of Personality and other factors in a mother's decision to initiate breastfeeding. Journal of Human Lactation 22(1), 2006; 16-26

